

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Kučerové a soudkyň Mgr. RNDr. Jany Zaoralové a Mgr. Blanky Fauré ve věci

žalobkyně: **V. P.**, narozená xxx,
bytem xxx,
zastoupené JUDr. Lucíí Kovářovou, advokátkou,
sídlem Přemyslovská 1939/28, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **Mgr. Z. P.**, narozený xxx,
bytem xxx,
zastoupeného Mgr. Bohumilem Petřů, advokátem,
sídlem Pavla Švandy ze Semčic 850/7, Praha 5

o určení výživného pro manželku, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 14. ledna 2022, č. j. 9C 228/2021-46,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se potvrzuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši, 24.887,60 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Bohumila Petřů.

Odůvodnění:

- 1) Shora označeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu s návrhem na uložení povinnosti žalované platit žalobkyni počínaje dnem 1.6. 2021 výživné v částce 7.000 Kč měsíčně (výrok I.) a uložil žalované povinnost zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 57 156,10 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok II.).
- 2) Takto soud I. stupně rozhodl v řízení o žalobě došlé soudu I. stupně 1.6.2021, v níž žalobkyně tvrdila, že je od roku 2007 manželkou žalovaného a matkou dvou dětí, které se z manželství narodily v roce xxx a xxx, že účastníci ukončili vedení společné domácnosti v únoru 2020, je podán návrh na rozvod, nezletilé děti byly svěřeny do péče žalobkyně a žalovanému určeno výživné. Žalobkyně pečuje o nezletilé děti účastníků, přivydělává si provozováním e-shopu s dětským oblečením formou provozování s.r.o. a jako OSVČ příležitostným úklidem a vedením účetnictví,

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Charvátová

s celkovým příjmem 10.000 Kč měsíčně. Žalovaný má příjem ze zaměstnání, přesahující 50.000 Kč měsíčně. Účastníci však s dětmi stále bydlí v bytě 3+ kk, v němž byla dříve vedena rodinná domácnost, a který je ve vlastnictví žalovaného. Žalovaný sice hradí veškeré náklady na bydlení včetně splácení hypotéky, výživné pro nezletilé a některé jejich výdaje, avšak po provedení těchto úhrad má k dispozici finanční prostředky pro vlastní spotřebu, na rozdíl od žalobkyně, jejíž výdělek je zcela vyčerpán výdaji na výživu, ošacení a na domácnost. Žalobkyně dovozovala, že z tohoto důvodu nemá stejnou životní úroveň jako žalovaný, tedy jsou dány podmínky § 697 o.z. pro určení výživného mezi manžely a domáhala se uložení povinnosti žalovanému platit jí výživné nerozvedené manželky ve výši 7.000 Kč měsíčně.

- 3) Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Životní úroveň účastníků je stejná, na jejím zajištění pro oba manžely se podílí především žalovaný tím, že hradí veškeré náklady na bydlení rodiny, náklady na domácnost a výdaje související se školou a školkou nezletilých a jejich zdravotním stavem. V bytě i přes výslovný nesouhlas žalovaného bydlela od srpna 2019 po dobu dvou let také matka žalobkyně, která si zabrala dětský pokoj, a nikterak rodině nepřispívala. Žalovaný pracuje na plný úvazek. Žalobkyně je podnikatelkou s živnostenským oprávněním od 02. 01. 2012, podnikala ve zprostředkování zdravotního pojištění pro cizince. Rodičovskou dovolenou ukončila v květnu 2018, přivydělává si vedením účetnictví a je jednatelkou a jedinou společnicí ve společnosti XXX s.r.o., která provozuje kamennou prodejnu s dětským oblečením na adrese Xxx, xxx a e-shop. Dále je jednatelkou a jedinou společnicí společnosti xxx s.r.o., IČO xxx a společnosti xxx s.r.o., IČO xxx; všechny společnosti žalobkyně mají základní kapitál 200.000 Kč. Nezletilé dcery účastníků chodí do školy a školky, žalobkyně má tedy prostor pro výdělečnou činnost v míře, která její nároky uspokojí. Je nepřijatelné a nemravné, že se žalobkyně domáhá po žalovaném výživného na základě tvrzení o svých nízkých příjmech, přestože podniká jako OSVČ i prostřednictvím jmenovaných společností.
- 4) Soud I. stupně zjistil tento skutkový stav: účastníci jsou manželé od roku 2007, z manželství se narodily dvě dosud nezletilé dcery, je vedeno řízení o rozvod. Účastníci od února 2020 společně nehospodaří, spolu s dcerami bydlí v bytě, který je ve výlučném vlastnictví žalovaného. Oba účastníci hradí potřeby nezletilých. V bytě od srpna 2019 až do léta 2021 bydlela bez souhlasu žalovaného matka žalobkyně, aniž cokoli přispívala. Žalovaný hradí veškeré platby spojené s bytem a bydlením, tedy hradí platby SVJ, elektřinu, telefon a splácí hypoteční úvěr, měsíčně zaplatí nejméně na těchto platbách 19 460 Kč (splátka hypotečního úvěru, platby SBD, elektřina, internet a CT poplatky). Žalovaný je zaměstnán a jeho průměrný čistý příjem činí cca 53 100 Kč. Žalobkyně podniká na základě živnostenského oprávnění, pracuje jen 3 až 4 dny v týdnu a 4 až 4,5 hodiny denně, vykazuje příjem cca 10 000 Kč měsíčně. Žalobkyně je dále jednatelkou a společnicí tří společností, z nichž pouze společnost XXX s.r.o. provozuje obchod s dětským oblečením, společnost však v roce 2020 vykazovala ztrátu. Další dvě společnosti neprovozují žádnou činnost.
- 5) Právním posouzením tohoto skutkového stavu podle § 697 o.z. dospěl soud I. stupně k závěru, že nejsou naplněny předpoklady pro přiznání výživného manželky, spočívající v odlišné životní úrovni manželů, která je důsledkem manželství. Pokud žalobce zajišťuje veškeré náklady na bydlení žalobkyně, které jsou v rodinném rozpočtu dominantní položkou, poskytuje žalobkyni touto formou žalobkyni přiměřenou výživu.
- 6) Manželé mají stejnou hmotnou i kulturní úroveň, přestože pracovní zapojení žalobkyně v rozsahu 3 - 4 dny týdně, 4,5 hodiny denně, není možno považovat za dostatečné a adekvátní úsilí žalovaného. Výživné manžela nemá sloužit k tomu, aby oprávněný manžel v rámci výživného na povinném manželu bezpracně získal část plnění, jíž by mohl dosáhnout svým úsilím. Žalobkyně je schopna vykonávat výdělečnou činnost, když je schopna vykonávat práci v oboru své kvalifikace a nebrání jí v tom nutnost péče o děti. Nezletilé dcery navštěvují základní školu a školku, školka je otevřená až do 17 hodin a ve škole je školní družina.

7) Z uvedených důvodů soud I. stupně žalobu zamítl a o nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. ve prospěch plně úspěšného žalovaného. Výše náhrady byla vypočtena za užití tarifní hodnoty sporu určené podle § 8 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif.

8) Tento rozsudek napadla žalobkyně v celém rozsahu včasným a přípustným odvoláním. Odvolací důvody podřadila § 205 odst. 2 písm. b), písm. e), písm. g) o.s.ř.

Především vytýkala soudu I. stupně, že dospěl k nepřesným zjištěním ohledně příjmů žalovaného v rozhodném období, když pro celé toto období bral v úvahu výši jeho čistého měsíčního příjmu ze zaměstnání 53.000 Kč, ačkoli zjistil, že po určitou dobu v roce 2021 činil tento příjem 58.144 Kč. Stejně tak nebylo vzalo v úvahu, že žalovaný po změně určení výživného pro nezletilé dcery v odvolacím řízení (rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10.02.2022, č.j. 25 Co 346/2021-206) platí od února 2022 výživné v částce o 1.000 Kč nižší. Žalobkyně má za to, že nemělo být přihlíženo k výdajům žalovaného na hrazení hypotéky na byt, v němž rodina bydlí, neboť byt je ve výlučném vlastnictví žalovaného. Nelze přehlédnout ani fakt, že žalovaným tvrzené výdaje na výživu rodiny (nákupy v Globusu a v Lídlu) nebyly v řízení před soudem I. stupně dostatečně prokázány. Žalovanému tedy po uhrazení výdajů zbývá mnohem více finančních prostředků, než zjistil soud I. stupně.

9) Soud I. stupně nepřiznal žalobkyni výživné, když uzavřel, že nedostatečně využívá své výdělkové možnosti, přehlédl však, že žalobkyně se stará o dcery, že mladší je předškolního věku, je navrhován odklad zahájení školní docházky. Žalobkyně s ní navštěvuje logopedii a řeší zdravotní problémy dcery. Pokud měl soud I. stupně za to, že žalobkyně by mohla dosahovat vyššího příjmu, než který vykazuje, mohl přistoupit k úvaze o potenciálním příjmu, kterého by žalobkyně mohla dosahovat, pokud by pracovala na plný úvazek. V opatrovnickém řízení soud dospěl k částce 20.000 Kč měsíčně.

10) Soud I. stupně nepřihlédl ke skutečnosti, že žalobkyně věnovala řadu let péči o nezl. děti, a tedy část svého produktivního období života věnovala péči o rodinu, a po ukončení společné domácnosti se žalovaným bylo pro ni nesnadné se zapojit a začít pracovat a mít příjem přiměřený žalovanému, a to i s ohledem na péči o nezl. děti jednak v době epidemiologických opatření v roce 2020 a 2021 a dále i v období rozchodu rodičů, kdy se žalobkyně dětem plně věnovala a neměla tak možnost více rozvíjet své podnikání, případně pracovat na plný úvazek.

11) Žalobkyně má za to, že dostatečně prokázala odlišnou hmotnou a kulturní úroveň mezi účastníky řízení jako manžely, kterou ilustruje skutečnost, že žalovaný má nepoměrně vyšší částku pro své vlastní potřeby než žalobkyně. V době od 1.3.2022 tedy žalovaný po úhradě výdajů na zajištění bydlení rodiny, výživného a dalších potřeb nezletilých nakládá s celkovou částkou 25 184 Kč a žalobkyně s částkou 10 000 Kč; rozdíl tak činí 15 184 Kč.

12) Žalobkyně nesouhlasila ani s rozhodnutím soudu I. stupně o nákladech řízení, když s ohledem na povahu řízení a důvody podání žaloby neměla být náhrada přiznána žádnému z účastníků. Ze všech uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně zrušil a věci vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

13) Žalovaný navrhl potvrzení rozsudku soudu I. stupně s tím, že rozsudek není postižen vadami, které mu žalobkyně vytýká.

14) Žalovaný své příjmy v řízení doložil a prokázal jednoznačně a nezpochybnitelně za celé rozhodné období zprávami od zaměstnavatele, naproti tomu žalobkyně své příjmy hodnověrně neprokázala. Opakovaně uvádí své příjmy „kolem 10 000 Kč měsíčně“, přičemž tvrdí, že pracuje jako OSVČ, resp. na živnostenský list uklízí a vypomáhá při sjednávání pojištění pro cizince, také ale vypomáhá jako účetní, to vše v rozsahu 4 až 4,5 hod 3x až 4x týdně. Za tyto činnosti fakturuje, přičemž za práci v rozsahu 10 dnů v měsíci má příjem 10 000 Kč. Jiné příjmy údajně nemá, i když je již od roku 2016 zároveň jedinou společnicí a jedinou jednatelkou ve třech společnostech s ručením omezeným. Tvrdí však, že dvě z těchto společností nevyvíjí žádnou činnost a třetí, společnost XXX

s.r.o., provozuje kamennou prodejnu na adrese Xxx, xxx a zároveň e-shop s dětským oblečením na xxx, je ve ztrátě a ona z její činnosti nemá žádný příjem. Reálný příjem žalobkyně, s jejím vzděláním a praxí, by mohl být podstatně vyšší. K obdobným závěrům přitom dospěly i soudy také v řízení o úpravě poměrů k nezletilým dětem. Potenciální příjem žalobkyně dovedly ve výši minimálně 20 000 Kč čistého měsíčně. Vycházely přitom z nabídek zaměstnání od úřadu práce v hlavním městě Praha, a to pouze na pozice bez nároku na kvalifikaci jako pozice uklízeče, pokladní a prodavače. Přesto se žalobkyně o zajištění lépe placeného zaměstnání nadále nesnaží, a nadále vede spor o to aby formou výživného bezpracně získala plnění, které by měla primárně dosáhnout svým úsilím.

- 15) Pokud žalobkyně v odvolání poukazuje na různě uváděné výše příjmu žalovaného, nedošlo u něho ke zvýšení hrubého příjmu, ale rozdíl je ve výpočtu čistého příjmu v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy. Je tedy pravda, že zrušením superhrubé mzdy se čistá mzda zvýšila. K tomu by však došlo i u žalobkyně, kdyby měla zájem pracovat. V čisté mzdě žalovaného jsou však započteny daňové slevy na obě nezletilé dcery, které však žalovaný v návaznosti na rozhodnutí odvolacího soudu ve věci úpravy poměrů k nezletilým dětem od února 2022 neuplatňuje, což vedlo ke snížení jeho čistého příjmu na částku 55 300 Kč. O výši daňové slevy by naopak měl vzrůst příjem žalobkyně.
- 16) Žalobkyně v odvolání zpochybňuje žalovaným vynakládané výdaje na nákupy do domácnosti, z provedeného dokazování vyplývá, že žalovaný své výdaje doložil, jak vyplývá i z bodu 10. odůvodnění napadeného rozsudku. Naproti tomu žalobkyně své výdaje, kromě tvrzení, že hradí všechno, nijak neprokazovala ani nedoložila.
- 17) Až do léta 2021 po dobu více než roku a půl bydlela v bytě žalovaného bez jeho souhlasu matka žalobkyně, aniž za užívání bytu cokoli platila, a aniž by se jakkoliv podílela na spotřebách souvisejících s bydlením. Přitom v bytě užívala pro sebe dětský pokoj, děti spaly s žalobkyní v ložnici, žalovaný byl nucen přespávat v obývacím pokoji. Odstěhování své matky z bytu žalobkyně odmítala a její pobyt odůvodňovala tím, že jí pomáhá s péčí o naše děti. V odvolání naopak zdůrazňuje, že se dětem plně věnovala. Není tedy pravdou, že nemohla více pracovat nebo rozvíjet své podnikání, protože se musela plně věnovat dětem ...
- 18) Žalovaný považuje za nemravné, že žalobkyně jako svůj jediný zdroj příjmů uvádí podnikání, tvrdí, že vykonává činnosti jako OSVČ a zároveň pracuje pro svou společnost, ale jako OSVČ vykazuje pouze velmi nízké příjmy a z činnosti pro svou společnost (kde je jedinou jednatelkou a jedinou společností) údajně nemá vůbec žádné příjmy, a domáhá se výživného na manželku.
- 19) Pokud žalobkyně napadá výrok o nákladech řízení, přehlíží, že uložení náhradové povinnosti neúspěšnému žalobci v řízení o výživné mezi manžely je zcela v souladu s principy formulovanými pro tento typ nároků v nálezů Ústavního soudu České republiky ze dne 8.2. 2022, sp. zn. IV. ÚS 2108/21 (podle nichž je-li veden spor o peněžité plnění v konkrétní pravidelné výši za určité časové období, v němž je celkovou spornou peněžitou částku možno zjistit jednoduchým početním úkonem, přičemž rozsudek o takové žalobě zahrnuje nejen řešení otázky existence práva a povinnosti (např. vyživovacího závazku), nýbrž i jeho výše, je postup, ve kterém je dána přednost použití § 8 odst. 2 před § 9 odst. 1 advokátního tarifu, v souladu s právem na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ve spojení s právem na právní pomoc podle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a na ochranu vlastnického práva podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).
- 20) Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v odvoláním napadené části včetně řízení, jež předcházelo jeho vydání (§ 212 písm. a/ , § 212a odst. 1,2,3 a 5 o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
- 21) Významnou povinností manželů ve sféře materiální je pečovat o uspokojování potřeb života rodiny (zahrnující vedle jiného i poskytování peněžních a jiných prostředků na náklady rodinné

domácnosti), a to podle svých osobních a majetkových poměrů, jakož i svých schopností a možností (§ 690 o.z.). Podle § 697 o.z. mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinnosti dítěte i rodičů (odst. 1); pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném (odst. 2).

- 22) Z citovaného ustanovení vyplývá, že rozhodnou skutečností z hlediska § 697 o.z., umožňujícího odčerpat část prostředků od manžela, který má v důsledku významné disproporce v příjmech manželů, mající původ v manželství (tj. disproporce zpravidla vzniklé v důsledku dělby práce v rodině), je odlišná životní úroveň manželů.
- 23) Odvolací námitky nejsou důvodné, vztahují se totiž k úvaze, že manželé musejí mít po uhrazení nutných výdajů k dispozici stejnou částku pro užití k osobní spotřebě. Tato úvaha není správná, neboť rozhodným kritériem pro přiznání výživného nerozvedeného manžela, je porovnání životní úrovně manželů, nikoli vyúčtování příjmů a výdajů každého z manželů, výpočet aritmetického průměru částek, které zbývají každému z manželů po úhradě nutných výdajů a provedení účetního vyrovnání.
- 24) Soud I. stupně správným dokazováním správná skutková zjištění o všech rozhodných skutečnostech pro právní posouzení věci. Soud I. stupně se správně zaměřil na dokazování skutečností, které charakterizují životní úroveň každého z manželů; nelze tedy přisvědčit námitkám žalobkyně v tom směru, že soud I. stupně nechal dostatečně v úvahu, že příjmy, resp. výdaje žalovaného se v rozhodné době měnily v řádu jednotek tisíců Kč, neboť tato okolnost je pro celkové závěry o životní úrovni účastníků nerozhodná.
- 25) Zásadní skutkové závěry, tj. že žalobkyně je schopna se sama žít, její výdělkové schopnosti nejsou omezeny z důvodů ztráty kvalifikace v důsledku dlouhodobé dělby práce v rodině ani aktuální nutností péče o děti, jsou správné a logicky vyplývají z dílčích skutkových zjištění.
- 26) Žalobkyně je schopna se sama žít, nejsou zde zvláštní důvody mající původ v manželství, které by žalobkyni bránily zapojit se do výdělečné činnosti způsobem a v rozsahu umožňujícím realizovat výdělkový potenciál založený na dosaženém středoškolském všeobecném vzdělání, žalobkyně bezdůvodně nevyužívá svůj výdělkový potenciál. Nadto je skutečná výše disponibilních prostředků žalobkyně nejasná, když její společnost XXX s.r.o. sice vykazuje účetní ztrátu, avšak dosahuje obrátu v řádu milionu Kč.
- 27) Správný je rovněž skutkový závěr soudu I. stupně, že životní úroveň manželů – poměřováno atributy životní úrovně (tj. úroveň bydlení, druh a finanční náročnost spotřeby, rekreace a trávení volného času) je v zásadě stejná. Manželé bydlí v téže bytě, nebyly ani tvrzeny rozdíly v druhu a finanční náročnosti spotřeby. Manželé sice spolu netráví dovolenou, nicméně rozdíly ve finanční náročnosti rekreace nebyly zjištěny; nelze přehlédnout ani tvrzení žalobkyně, že plánuje s dcerami zájezd k moři. V zásadě stejnou životní úroveň manželů však zajišťuje svými příjmy převážně žalovaný.
- 28) Žalobkyně má možnost zapojit se do pracovního procesu; v odvolacím řízení nově vznesené tvrzení, že pracovní uplatnění žalobkyně je omezené v důsledku dlouhodobé péče o domácnost, je jednak nepřipustné novum, jednak v řízení před soudem I. stupně byla učiněna skutková zjištění, že dělba práce mezi manžely a nutná péče o děti žalobkyni v pracovním uplatnění nebránila, když krátce po narození druhé dcery založila 3 obchodní společnosti a s péčí o děti jí pomáhala matka, která s rodinou 2 roky bydlela.
- 29) Pokud je žalobkyně přesto nespokojená s tím, že po úhradě nutných výdajů údajně zbývá částka nižší než žalovanému, soud I. stupně správně poukázal na to, že za situace, kdy žalobkyně (manželka) bezdůvodně nerealizuje svůj výdělkový potenciál, jehož výše je srovnatelná s částkou, která zbývá žalovanému po úhradě nákladů na bydlení obou manželů a jejich dětí a úhradě výživného, je v rozporu s dobrými mravy požadavek, aby žalovaný žalobkyni platil výživné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Charvátová

- 30) Správný je rovněž výrok o nákladech řízení před soudem I. stupně ; určení tarifní hodnoty sporu o výživné mezi manžely pro účely výpočtu náhrady nákladů řízení za užití § 8 odst. 2 advokátního tarifu je v souladu s ustálenými závěry soudní praxe (srov. např. žalovaným citovaný nálezn Ústavního soudu ČR ze dne 8.2. 2022, sp. zn. IV. ÚS 2108/21).
- 31) Vzhledem k tomu, že odvolací námitky žalobkyně nebyly způsobilé zvrátit správné skutkové a právní závěry soudu I. stupně, odvolací soud rozsudek soudu I. stupně podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil.
- 32) O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o.s.ř. , § 142 odst. 1 o.s.ř. ; plně úspěšný žalovaný má právo na náhradu nákladů odvolacího řízení odpovídající nákladům právního zastoupení v této fázi řízení. Výpočet náhrady: odměna za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 AT, a to za 1/ vyjádření k odvolání 2/ účast při ú.j. 18.5.2022, z pcta 420.000 Kč (= 5x12x 7.000 Kč podle § 8 odst. 2 AT), v sazbě 9.980 Kč za jeden úkon právní služby (§ 7 bod 6 AT), tedy odměna 19.960 Kč , náhrada hotových výdajů advokáta za 2 úkony právní služby, stanovená paušální částkou 300 Kč za 1 úkon právní služby (§ 13 odst. 4 AT), tedy náhrada 600 Kč, a 4.317,60 Kč náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 %, celkem 24.887,60 Kč.
- 33) Odvolací soud neshledal zvláštní důvod, pro nějž by neměl žalovanému, který byl v této fázi řízení plně úspěšný, přiznat právo na náhradu nákladů řízení (§ 150 o.s.ř.). Ačkoli soud I. stupně ve vztahu ke zjištěnému skutkovému stavu vysvětlil důvody zamítavého rozhodnutí, spočívající především v tom, že žalobkyně neprokázala rozdílnou životní úroveň účastníků, žalobkyně podala zjevně nedůvodné odvolání. Vzhledem k tomu se nejeví spravedlivé, aby žalovaný, který se nedůvodné žalobě úspěšně bránil, nesl náklady odvolacího řízení ze svého.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 18. května 2022

JUDr. Marcela Kučerová v.r.
předsedkyně senátu